

Globalisasi harus beri faedah kepada Asean: PM

BH 12 APR 2000

KUALA LUMPUR. Selasa – Asean tidak boleh menerima konsep globalisasi secara membabi buta dan harus memastikan bahawa peluang serta faedahnya sama dengan apa yang diperolehi oleh pihak lain, kata Datuk Seri Dr Mahathir Mohamad.

Perdana Menteri menegaskan, Asean boleh menerima globalisasi hanya jika konsep itu memberi faedah, peluang membuat pilihan sendiri serta tanggungjawab korporat.

Globalisasi, katanya, boleh menjadi sesuatu yang baik bagi Asean jika kumpulan serantau ini mempunyai suara dalam membuat interpretasi mengenainya serta boleh mengawal pergerakan kewangan dan bentuk modal lain merentasi semua sempadan.

“Ia memberi kita banyak peluang. Kita bukanlah mementingkan diri sangat. Oleh itu izinkan saya menyeru kita semua supaya menyatakan hal mengenai globalisasi sebelum kita mengatakan ‘ya’ kepadanya.”

“Kita seharusnya mengatakan tiada globalisasi tanpa faedah, tiada globalisasi tanpa peluang membuat pilihan sendiri dan tiada globalisasi tanpa tanggungjawab korporat,” katanya.

Dr Mahathir menegaskan demikian dalam ucapannya di Sidang Kemuncak Perniagaan Asean 2000, di sini hari ini. Teks ucapannya dibacakan oleh Timbalan Perdana Menteri, Datuk Seri Abdullah Ahmad Badawi.

Perdana Menteri berkata, persoalan sekarang ialah sama ada Asean boleh mendapat kebaikan globalisasi sambil menolak apa-apa unsur kerosakan yang mungkin didatangkan terhadap negara-negara berkenaan.

Banyak kalangan menolak ramalan yang menggerunkan bahawa penjajahan akan berlaku semula, kerana mempercayai bahawa sebagai negara merdeka, mereka akan terus merdeka.

“Tetapi jika kita terpaksa tunduk kepada kehendak pihak lain, yang bukan saja menghina tetapi juga boleh menghancurkan kepentingan kita, maka bolehkah hakikat bahawa kita mempunyai kerajaan sendiri menjadi bukti mencukupi untuk menunjukkan kita tidak dijajah,” katanya.

Dr Mahathir juga berkata, tiada siapa boleh menerima fahaman bahawa kalangan perniagaan boleh melakukan apa saja yang mereka suka, manakala pihak- kerajaan pula hendaklah membiarkan ia berlaku.

“Dan jika ada pihak yang menjadi mangsanya, itu tidak mengapa. Malang baginya. Itu sudah kehendak pasaran... yang tidak mungkin melakukan kesilapan, yang boleh diharapkan untuk memperbaiki prestasinya dan melahirkan hasil yang lebih baik daripada apa saja yang dapat dilakukan oleh orang perseorangan dalam pemiagaan atau dalam kehidupan awam,” katanya.

Dr Mahathir berkata, sejak beliau menjadi Perdana Menteri, Malaysia mengalami pertumbuhan kadar pasaran ekonominya terpantas dalam sejarah dan pencapaian itu kerana komitmennya kepada sesuatu ideologi atau kepercayaan teologinya tetapi kerana ia membuahkan hasil.

Katanya, beliau dan kerajaan akan terus komited kepada kebebasan pasaran yang lebih luas, dan ia mestilah selaras dengan keperluan rasional, kebebasan dan kemerdekaan, serta etika, moral dan tanggungjawab.

“Bagaimanapun, Malaysia tidak boleh dengan tergesa-gesa terjun ke pasaran bebas nasional, sehingga lupa perlunya memastikan ada rangka kerja peraturan dan ketelusan, serta isu keter-

LIHAT MUKA 2, RUANG 2

Tidak perlu tergesa-gesa terima globalisasi

DARI MUKA 1

BH 12 APR 2000

tiban dan kekeduaian.

“Di Malaysia, sebagaimana juga di semua negara, isu persamaan dan pengagihan serta keseimbangan dan keadilan perlu diambil kira. Kita tidak boleh tergesa-gesa menyertainya semata-mata kerana mereka yang dianggap pakar dunia dari Washington memberitahu kita

bahawa ia baik untuk kita,” katanya.

Perdana Menteri berkata, amat jelas bahawa bagi kebanyakan negara di dunia, manfaat daripada kebebasan antarabangsa tidak kelihatan, manakala kos bagi kebebasan itu nyata mengatasi faedahnya.

Beliau berkata, masanya

mungkin terlalu awal untuk mengira mengenai kos dan manfaatnya kepada negara membangun untuk dilihat dengan jelas.

“Jika ia terlalu awal, mengapa perlu disegerakan semua siri rundingan bagi perdagangan bebas antarabangsa yang baru? Adakah kerana kurangnya pertim-

bangsan atau kerana sesuatu yang lebih buruk?” katanya.

Beliau juga bertanya sama ada negara-negara harus menerima sebuah dunia yang peraturan mengenai soal bagaimana mereka mesti hidup atau mati, diputuskan oleh suatu pihak saja.